

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Μετά τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κουμουνοῦρου ἔχομεν ἀντιπολίτευσιν τοῦ Τρικούπη· μετὰ τὴν ἐπιτηδεῖαν καὶ ὑπουργὸν προδοσίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔχομεν τὴν ἡλιθιωτέραν τῶν ἀντιπολιτεύσεων ὡς παρηγορίαν· ἀπ' ἐνός ἢ σπεῖρα τῶν κακοήθων καὶ τῶν προδοτῶν, ἀπ' ἐτέρου ἢ ἀγέλη τῶν ἡλιθίων. Ζήτω λοιπὸν ἢ Ἑλλάς.

Πολὺ ἀργὰ ἤρχισε νὰ ἐκτιμᾷ τὸν κ. Στίλμαν ἢ Ὁρα. Ἐπρεπε, ἀν μὴ ἐπιέζετο ὑπὸ τὸ βᾶρος σκυθρωπῆς κουταμάρας πρὸ πολλοῦ νὰ τὸν συμβουλευθῆ καὶ νὰ κανονίσῃ τὴν πορείαν τῆς πρὸς τὰς γνώμας τοῦ ὀξυνοστάτου ἀνταποκριτοῦ τοῦ Χρόνου. Σήμερον δὲν ἐννοεῖ ὅτι αἱ ἀνταποκρίσεις τοῦ Στίλμαν αἰτινες παριστῶσι τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων μᾶλλον τὴν Κυβέρνησιν ὠφελούσι ἢ τὴν ἀντιπολίτευσιν;

Οὐδέποτε ἀγὼν δημοσιογραφικὸς διεξήχθη μετὰ τοσαύτης κουφότητος ὅσον ὁ ἀγὼν ὃν ἀνέλαβεν ἢ Ὁρα ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Κουμουνοῦρος ἐπέδωκε τὴν προδοτικὴν ἀπάντησίν τῆς εἰς τὸν κ. Ῥάδοβιτς. Ἄνευ σχεδίου, ἀνευ συμπεράσματος συγκλῶθονται γελοῖα ἐπιχειρήματα ἢ χαριτολογίαι *Βυζαντιναί* πρὸς τέρψιν τοῦ κοινοῦ. Ἐὰν τοιοῦτοτρόπως πολιτεύεσθε σήμερον, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς προδοσίας τοῦ Κουμουνοῦρου, φανταζόμεθα ποῖαν ἀξίαν ἔχετε ἐν περιστάσεσιν ὀμαλαίς.

Ὁ κ. Τρικούπης φαντάζεται ὅτι τὰ δύο τελευταῖα ἄρθρα τοῦ *Αἰῶνος* ἐγράφησαν χάριν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ κ. Τρικούπης ἀπατάται. Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐγράφησαν διὰ νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι ἢ Ἑλλάς δὲν ἤτο εἰς κατάστασιν νὰ πολεμήσῃ. Τοῦτο προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὁ Κουμουνοῦρος τό γε νῦν ἔχον διὰ τοῦ *Αἰῶνος* καὶ τοῦ *Τηλεγράφου*. Καὶ ἢ Ὁρα τί κάμνει; Ἀναγνώσατε αὐτὴν διὰ νὰ ἐννοήσητε ἡμεῖς ἀδυνατούμεν νὰ ἐννοήσωμεν τι.

Οὐδέποτε ἀπεδείχθη τὸ λόγιον τοῦ Κουμουνοῦρου ἀληθέστερον αὐτὴ ἢ ἀντιπολίτευσις τοῦ Τρικούπη εἶναι στεῖρα ἢ ὅσον τὰς ἡμέρας ταύτας· ὁ Κουμουνοῦρος προῦδωκε τὸ ἔθνος· τὸ ἔθνος ὠργίσθη σύσσωμον κατὰ τοῦ Κουμουνοῦρου. Ἄλλ' ὁ Τρικούπης δὲν κατώρθωσε μῆτε αὐτὴν τὴν ὄργην τοῦ ἔθνους νὰ κρατήσῃ ἐντεταμένην. Σήμερον τὰ πάντα κατευνάσθησαν· καὶ μετὰ ἓνα μῆνα σὰς ἐγγυώμεθα ὅτι ὁ Κουμουνοῦρος θὰ ἀποβωθῆ. Διατί νὰ μὴ εἰσθε ἀγάλατοι ἀντὶ νὰ πολιτεύεσθε;

Ὁ,τι τὴν μίαν ἡμέραν γράφει ἢ Ὁρα ἀναίρει ἐντέχνως τὴν ἐπαύριον ἢ αὐτὴ Ὁρα. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἢ ἐφημερίς αὐτὴ ἀπέκτησεν ἐσχάτως δύο συντάκτας, ὁ εἰς τῶν ὁποίων ἐτέθη ἐκεῖ ὑπὸ τῆς αὐλῆς ἵνα συγκεράνῃ τὴν

χολὴν τοῦ ἀρχισυντάκτου. Ὡ βλακία πόσα ὑπὸ τὸν πέπλον σου διαπράττονται!

Δὲν μᾶς λέγει ἐπὶ τέλους τί εἶναι ἢ Ἐφημερίς; εἶναι συμπολιτευομένη, ἢ ἀντιπολιτευομένη, ἢ συναντιπολιτευομένη; εἶναι βασιλικὴ ἢ ἀντιβασιλικὴ ἢ εἶναι Βασιλικὴ τῆς Νεαπόλεως; Θέλει πόλεμον, εἰρήνην, πετρώματα ἢ θέλει αὐτὴ πέτρωμα; Φροντίζει περὶ τοῦ Μετσόβου καὶ τῶν Δυστριακῶν. Τότε διατί τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα εἶναι ψωροζήτημα; Ἐπὶ ὅλων αὐτῶν θέλομεν ἀπαντήσεις ῥητάς· εἶναι καιρὸς νὰ χρωματισθῶμεν ὅλοι· δὲν ξεύρει κανεὶς τί γίνεται αὔριον.

Τόσῃν κολακείαν καὶ αὐλισμὸν ἀνέπνεε τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἢ οἰκία τοῦ κ. Μενελάου Νεγροπόντη ὥστε τὴν ἐπεριμένομεν μίαν στιγμὴν νὰ πέσῃ διὰ νὰ προσκυνήσῃ τὸν χῶρον ποῦ τὸ ὠραῖόν του πόδι πατεῖ.

Ἐκεῖ πρὸ τῶν Τρικέρων σταθεμεῖε τουρκικὸν πολεμικόν· τῆς προάλλαις οἱ ἀργυρόδερμοι δελφίνες ἐτάραττον τὰ γαλανὰ ὕδατα· οἱ τοῦρκοι τοῦς ὑπέλαβον ὡς ἀποστόλους τοῦ Μπούμπουλη, ἀμέσως εἰς τὰ ὄπλα, κατέβη ὁ στρατὸς ἐκ τῶν ὄχυρωμάτων, τορπίλλαις ἐδῶ, τορπίλλαις ἐκεῖ, πουθενά... Ἐφυγαν! Τῇ ἐπαύριον περιεφέρετο μία τράτα διὰ νὰ ψαρέψουν τὰς ἐλληνικὰς τορπίλλας!

Τὰ περὶ Γενναδίου ἐν Κωνσταντινουπόλει τὰ εὔρομεν λίαν ὑπερβολικὰ ἐν τῇ ἐκείθεν ἀλληλογραφίᾳ τῆς Ὁρας. Καὶ ὅταν ἀναλογισθῶμεν τὴν γενικὴν πεποιθήσιν ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ χαλκεύονται εἰς τοὺς παραθαλάμους τοῦ ἡγέτου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἰκτείρομεν τοὺς μικροὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ μικρά των πάθη. Δὲν ἀνελογίζοντο ὅτι ὁ κ. Γενναδίου συνδιελέγετο μετὰ τοῦ κ. Νοβικώφ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως; Ὅτι δὲν ἠκούσθη ποτε ἀνὴρ διπλωμάτης νὰ φέρηται πρὸς συναδέλφον του ὡς Μελιταῖος ἄχθοφόρος; Ὁ δυστυχὴς Γενναδίου ἀκριβοπληρώνει τὴν ἡλιθιότητα τοῦ ὄλμου Κοντοσταύλου!

Μόνον οἱ Μπενῆ Ζούγκ Ζούγκ ἀπετέλεσαν μοναδικὴν ἐξαίρεσιν τῆς κρουάδας τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐκεῖ μέσα κανεὶς λησμονεῖ τὰ πάντα, εἶναι ἀληθὲς Πανσίλυπον. Διὰ τοῦτο ἢ ψυχαγωγία ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς γέροντας καὶ στεφανώνει τὰ παιδιά. Ἀναπτύσσεται δὲ ἀτμοσφαῖρα ἀγνότητος, εὐδαιμονίας, τὴν ὁποῖαν ὁ Ζακύνθιος ἀνθοπλόκος Λαζάνης ραίνει μὲ τὰ κομψά του μπουκετάκια. Ἀλλὰ καὶ ἢ Διεύθυνσις κάμνει τὰ ἀδύνατα δυνατά. Προχθὲς ἢ ὀρχήστρα ἀπετελεῖτο ἐκ τριάκοντα ὀργάνων, πρὸ δὲ τῆς ἐνάρξεως ἐπαιζον ἐν τῷ Κήφῳ τὰ ἐθνικώτερα τεμάχια. Ὅλα δὲ εἶναι ἡμερᾶ καὶ περιποιητικὰ. Περιμεινάτε ὀλίγον καὶ τὰς πρὶν ψωραλέας Μούσας τοῦ Ἰλισσοῦ δὲν θὰ τὰς ἀναγνωρίζητε!